

af Folkemuseet paa en Grund, der tilhørte Grundtvigs Højskole. Arbejdet blev imidlertid ikke paabegyndt, thi da man sidste Foraar skulde begynde derpaa, kom der Meddelelse fra Bestyrelsen for Grundtvigs Højskole om, at den nye Museumsbygning ikke maatte opføres paa Højskolens Grund; som Aarsag blev angivet, at man under Hensyn til fremtidige Udvidelser ikke turde give Afkald paa dette Areal. Saa stod man altsaa uden Byggegrund. Imidlertid købte Staten den i umiddelbar Nærhed beliggende Gaard, der hedder Virumgaard, og Bestyrelsen har nu andraget om, at den nye Museumsbygning maa blive opført paa denne Gaards Grund. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den Museumsbygning, som det i Fjor blev vedtaget at opføre, ikke var stor nok til at rumme alt, hvad der hørte med til Landbrugsmuseet, og det var Forudsætningen, at noget af det gamle Museum stadig skulde benyttes, f. Eks. Maskinhallen; alt, hvad der i det hele taget duede noget, skulde ogsaa fremtidig benyttes. Nu, da Museet flyttes længere bort, bliver Forholdet imidlertid et andet, idet det bliver nødvendigt, at det bygges saa stort, at der er Plads til det hele. Det følger af sig selv, at naar Museet skal bygges større, vil det ogsaa blive dyrere. Hertil kommer, at de Beregninger, der resulterede i en Sum af 60,000 Kr., nu er 3 Aar gamle, og som bekendt er baade Arbejdsloen og Materiale steget stærkt i den Tid; dette vil derfor ogsaa bevirke en Forhøjelse. Bestyrelsens Beregning gaar da ud paa, at en Museumsbygning, opført paa Virumgaards Grund, vil komme til at koste 27,000 Kr. mere, altsaa 87,000 Kr. i alt. Det er hertil, der skal tages Stilling inden tredje Behandling. Jeg for mit Vedkommende havde langt hellere set, at Landbrugsmuseet var blevet liggende omtrent der, hvor det nu ligger, eller i hvert Fald i Nærheden af Folkemuseet; thi dette er baade en smuk og ganske ejendommelig Plads. Men da man maa gaa ud fra, at der ikke ved Folkemuseet kan faas tilstrækkelig Plads, er det sikkert den næstbedste Løsning af Sagen at flytte Museet til Virumgaards Grund.

Det under Nr. 67 i Betænkningen nævnte Samraad angaar de internationale Havundersøgelser i Fiskerijømed. Ved Loven af 29. Maj 1914 er der givet Regeringen Bemyndigelse til at anvende aarligt i et Tidsrum af 3 Aar indtil 90,000 Kr. til disse Undersøgelser. Naar Ud-

valget i Aar har forlangt dette Samraad, har det særlig været for at faa Klarhed over, om Undersøgelserne overhovedet kan fortsættes i disse urolige Tider. Vi ønsker en Udtalelse fra den højtærede Minister herom. Jeg anser det for ret sandsynligt, ja, for Resten for givet, at de Lande, der har mest Interesse for os, nemlig Sverige, Norge, Tyskland, Nederlandene og England, vil indstille disse Undersøgelser, og jeg anser det ogsaa for rigtigt, at Danmark indstiller dem. Men selv om dette sker, vil der alligevel medgaa en Del Penge til Bearbejdelse af det indvundne Materiale, og der vil ogsaa løbe en Del andre Udgifter paa.

Under Nr. 69 er opført tre Samraad, af hvilke jeg kun vil omtale det sidste, som jeg selv har rejst. Det angaar Ansættelsen af en fast Landbrugs- og Handelskonsulent i Hamborg. Vi har tidligere haft en fast ansat Handelskonsulent i denne By, nemlig Landbrugskonsulent eller Veterinærkonsulent Arup. Arup blev ansat i Hamborg 1889 og afgik ved Døden i Oktober 1911, og siden har vi ingen Mand haft paa denne for det danske Landbrug saa vigtige Plads, den daværende Landbrugsminister, afdøde Anders Nielsen, ansatte ingen ny Mand, og Pladsen blev saaledes inddraget. Den daværende Landbrugsminister gik ud fra, at Arups Forretninger godt kunde besørges af en Mand her i København, og Ministeren foreslog dertil Konsulent Rudolf Schou. Ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget for 1912—13 stillede Ministeren Forslag om, at der i den Anledning gaves Rudolf Schou en Lønforhøjelse. Jeg mindes tydeligt, at jeg den Gang var meget betænkelig ved, at man inddrog denne Plads, og jeg husker ogsaa godt, at der var adskillige Medlemmer, der nærede lignende Betæneligheder. Jeg anser det nemlig for næsten lige saa vigtigt, at vi har en Konsulent i Hamborg som i London. Danmarks Eksport af Landbrugsprodukter til Tyskland er meget stor, og den er steget betydeligt i de senere Aar og vil ganske sikkert blive ved at stige. Vi har jo flere Andelsslagterier, flere Kvægeksporthæverier og Kvægeksporthæverier. Jeg skal med Hensyn til Eksportens Størrelse oplyse, at Salget af Landbrugsprodukter til Tyskland i Aaret 1913 androg en Sum af tæt op mod 150 Mill. Kr., og i 1914 vil vi sikkert komme betydeligt højere op, maaske til 200 Mill. Kr. Det vilde derfor være af meget stor Betydning, om vi i Hamborg havde en Mand, der i Lighed med Konsu-